

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. v právní věci

žalobkyně: **A. Č., nar. X**
bytem X
zastoupena Mgr. Zuzanou Venera Zlatohlávkovou, advokátkou
se sídlem Spálená 108/51, 110 00 Praha 1, č. ev. ČAK 15 118

proti

žalovaná: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č.j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2023, č.j. X, a ze dne 19. 10. 2022, č.j. X se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 7 670 Kč k rukám její právní zástupkyně Mgr. Zuzany Venera Zlatohlávkové, advokátky, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 26. 10. 2023, č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž byly podle

ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuty námitky žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 19. 10. 2022, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobkyně pouze o 20 %.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobkyně předně nesouhlasila se závěry posudkových lékařů s tím, že její zdravotní stav byl neobjektivně posouzen co do funkčního hlediska jako ztráta pracovní schopnosti o 20 %, resp. 25 %. Tento posudkový závěr podle žalobkyně neodpovídá obsahu výchozích zdravotních a odborných zpráv a především realitě, což by podle žalobkyně posuzující lékaři zjistili, pokud by žalobkyni za účelem posouzení jejího zdravotního stavu pozvali k vlastnímu vyšetření. Lékaři však při vypracování podkladových posudků a posudkových závěrů, které jsou podkladem pro obě popsána rozhodnutí, nepřihlédli ke všem skutečnostem, jež byly uvedeny v podkladové dokumentaci, neposoudili zdravotní stav dostatečně a objektivně, v souladu s realitou, a taktéž příslušnými právními předpisy, a interpretovali skutečnosti v podkladovém materiálu nedostatečně, resp. nesprávně. Došlo tak k nesprávnému zařazení zdravotního stavu podle kapitoly V., položky 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), zatímco stav žadatelky odpovídá kapitole V, položce 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, což představuje pokles pracovní schopnosti o 30 - 45%.
4. Uvedená nesprávnost procentuálního hodnocení je podle žalobkyně dána rovněž tím, že nebyla zohledněna kombinace jejích zdravotních postižení, kdy aktuální X omezuje možnosti medikace v rámci léčby X žalobkyně, což zhoršuje její zdravotní stav. Právě otázka souběhu byla nesprávně opomenuta.
5. Žalobkyně dále namítala rozpor napadeného rozhodnutí, resp. obou lékařských posudků, s lékařskými zprávami předloženými žalobkyní datovanými dne 3.8.2022, 1.11.2022 a 28.3.2023, které bez dalšího kategorizují stav žalobkyně jako středně těžký. Z lékařských zpráv ošetřujícího psychiatra MUDr. V. Z. je dle žalobkyně zcela zřejmé, že nemoc žalobkyně, má v současné chvíli v jejím případě výrazný progredující charakter a nelze očekávat, že by se její stav v brzké době zlepšil natolik, aby mohla vykonávat pracovní činnost zcela bez omezení (např. právě i noční směny). Došlo tedy k nesprávnému hodnocení zdravotního postižení žalobkyně s tím, že nebylo zohledněno hodnocení popsané ošetřujícím psychiatrem. Uvedené podmínky odpovídají středně těžkému postižení, nikoli lehkému postižení, jak dovozuje napadené rozhodnutí.

6. Jako další možnou vadu podkladových posudků a na nich postavených rozhodnutí žalobkyně uplatnila i skutečnost, že posuzující lékař MUDr. M. V., který vypracoval v pořadí druhý podkladový posudek ze dne 3.10.2023, je dle veřejně dostupných zdrojů lékařem se specializací v oboru gynekologie a porodnictví, z čehož vyvstává otázka, zda mohl řádně posoudit zdravotní stav s tím související míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně, pokud nemá specializaci v oboru neurologie ani v oboru psychiatrie, neboť rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je souběh obou shora popsanych onemocnění. Nadto ani žalobkyni osobně nevyšetřil, tedy si ani nemohl obecný úsudek o skutečném zdravotním stavu žalobkyně udělat.
7. Žalobkyně tedy uzavřela, že oběma napadenými rozhodnutími došlo k porušení principů objektivity a správného hodnocení podle relevantních právních předpisů, k nedodržení zásady spravedlivého procesu a v neposlední řadě i k porušení zákonných kritérií pro určení invalidity při nezohlednění všech aspektů zdravotního stavu žadatelky. Rozhodnutí jsou založena na skutkovém stavu, který byl nedostatečně zjištěn.
8. Ze všech shora uvedených důvodů je žalobkyně přesvědčena, že v jejím případě se jedná o postižení co do míry poklesu pracovní schopnosti odpovídající kapitole V, položce 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, tj. středně těžké postižení odpovídající stupeň invalidity, a měl jí tedy být přiznán odpovídající invalidní důchod. Žalobkyně je přesvědčena, že žalovaná pochybila, pokud vycházela z vadných posudků, a rovněž proto považuje rozhodnutí za nezákonné a navrhla Městskému soudu v Praze jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
9. Žalobkyně závěrem navrhla, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě předně zrekapitulovala podstatný obsah správního spisu, shrnula dosavadní průběh správního řízení a platnou právní úpravu. Dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně byl posudky vypracovanými lékaři žalované řádně posouzen a zjištěn s tím, že předmětné posudky žalovaný považuje za objektivní.
11. Dále žalovaná uvedla, že se v rámci přezkumu napadeného rozhodnutí se pečlivě zabývala všemi námitkami žalobkyně, přičemž posoudila invaliditu žalobkyně ve smyslu ustanovení § 5 písm. i) a ustanovení § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Byl vypracován lékařem ČSSZ nový posudek o invaliditě ze dne 3. 10. 2023, kterým bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, neboť její pracovní schopnost poklesla pouze o 25%. Lékař ČSSZ dospěl k závěru, že lze posudek lékaře PSSZ ze dne 9. 8. 2022 potvrdit.
12. Žalovaná je na základě ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) a odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, při svém rozhodování vázána uvedenými odbornými lékařskými posudky, proto za takto zjištěného skutkového stavu setrvala na svém (napadeném) rozhodnutí.

13. Závěrem žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ustanovení § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti žalobkyně pro účely přezkumného řízení.

IV. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné z hlediska předmětu řízení.
15. Dne 25. 7. 2022 podala žalobkyně u žalované žádost o invalidní důchod.
16. Prvostupňovým rozhodnutím Česká správa sociálního zabezpečení rozhodla o zamítnutí žádosti žalobkyně o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“), protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pracovní schopnost žalobkyně poklesla pouze o 20 % a žalobkyně tak není invalidní.
17. Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, ve kterých nesouhlasila s posouzením jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem, namítala nezohlednění všech podkladů a poukazovala na nevyužitou možnost aplikace ust. § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity k navýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 10 %.
18. O námitkách žalobkyně rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím tak, že je zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, který vycházel ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře a dalších odborných lékařských nálezů. Lékař v posudku o invaliditě žalobkyně v řízení o jejích námitkách dospěl k závěru, že žalobkyně není invalidní pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 25 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položka 6b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 25 % - 35 %. Posudkový lékař pak míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně volil na dolní hranici uvedeného rozmezí, kterou dále nenavýšoval podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.). Rozhodoval přitom po projednání ve věci samé, ke kterému nařídil jednání již přinejmenším s ohledem na potřebu provést důkaz posudkem posudkové komise MPSV.
20. Městský soud v Praze při posouzení dané věci vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.

21. Podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
22. Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Na základě ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise.
23. V projednávaném případě žalobkyně zpochybňovala hlavně skutkové závěry týkající se posouzení jejího zdravotního stavu, k jehož posouzení soud nemá (ani nemůže mít) odborné lékařské znalosti, na nichž takové posouzení závisí. S ohledem na to i s přihlédnutím k důkaznímu návrhu žalované soud nechal vypracovat posudek o invaliditě žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále též jako „posudková komise“), která soudu předložila posudek ze dne 28. 5. 2024, evidenční číslo SZ/2024/230-PH-12 (dále též jako „posudek MPSV“). Posudek MPSV byl vypracován komisí ve složení z předsedy komise MUDr. JUDr. J. Š., Ph.D., dalšího lékaře MUDr. T. M. s odborností psychiatrie a tajemníka Bc. J. P., DiS.
24. Posudková komise dospěla na základě předložené spisové dokumentace Městského soudu v Praze, dokumentace ČSSZ, předložených lékařských nálezů i vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise k závěru, že pracovní schopnosti žalobkyně jsou sníženy o 35 % a jedná se tak v případě žalobkyně o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995., a to od 20. 9. 2022. Posudková komise u žalobkyně shledala jako rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti těžké postižení odpovídající kapitole V (duševní poruchy a poruchy chování), položky 4c (středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje v rozmezí 30 % - 45 % s tím, že posudková komise konkrétní míru poklesu pracovní schopnosti žalobkyně určila ve výši 35 % s ohledem na pracovní anamnézu žalobkyně a další zdravotní postižení.
25. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu tento soud uvedl, že: „*Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při*

posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 - 38)."

26. V řízení předložený posudek pak splňuje všechny formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity a soud jej vyhodnotil jako úplný, celistvý a přesvědčivý ve smyslu shora citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného posudku je zřejmé, na základě jakých úvah dospěla posudková komise k odlišnému hodnocení zdravotního stavu žalobkyně oproti posudkovým lékařům žalované, kdy posudková komise hodnotila postižení žalobkyně podle jiné položky a kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a zohlednila i její pracovní anamnézu. Účastníci řízení pak k obsahu posudku ani ke složení posudkové komise nic zásadního nenamítli, a to ani v průběhu nařízeného jednání před soudem, v rámci něhož byl předmětný posudek proveden k důkazu o invaliditě, resp. míře poklesu pracovních schopností, žalobkyně. V projednávané věci soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, že skutkový stav byl zjištěn řádně a v takovém rozsahu, který nedává prostor pro jakékoli pochybnosti o správnosti posudkových závěrů posudku MPSV, pročez se o tyto při svém rozhodování ponejvíce opřel.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Z posudku MPSV tak má soud za prokázané, že se u žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí jednalo o invaliditu prvního stupně (s datem vzniku od 17. 8. 2023). Napadené rozhodnutí bylo tudíž zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, a proto je městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil, a to včetně prvostupňového rozhodnutí (§ 78 odst. 3 s.ř.s.), a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalovaná v dalším řízení vázána právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil. Podle § 78 odst. 6 s. ř. s. platí, že zrušil-li soud rozhodnutí správního orgánu ve věci, v níž sám prováděl dokazování, zahrne správní orgán v dalším řízení tyto důkazy mezi podklady pro nové rozhodnutí.
28. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, pročez jí náleží náhrada nákladů řízení v tomto případě představovaná náklady právního zastoupení. Náklady tvoří odměna advokáta za tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a příprava, sepis a podání žaloby, a účast na jednání před soudem. Dle ustanovení § 7 bodu 3 ve spojení s § 9 odst. 2 advokátního tarifu ve znění platném a účinném do 31. 12. 2024 činí výše odměny za jeden úkon právní služby 1.000,- Kč (2 x 1.000,- Kč = 2.000,- Kč), dle ustanovení § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu ve znění platném a

účinném od 1. 1. 2025 pak činí výše odměny za jeden úkon právní služby 4.620,- Kč (1 x 4.620,- Kč = 4.620,- Kč). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění platném a účinném do 31. 12. 2024 činí 300,- Kč za každý úkon (2 x 300,- Kč = 600,- Kč), náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění platném a účinném od 1. 1. 2025 pak činí 450,- Kč za každý úkon (1 x 450,- Kč = 450,- Kč). Celkem tedy náklady právního zastoupení činí částku ve výši 7.670,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 8. ledna 2024

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **A. Č.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátkou Mgr. Zuzanou Venera Zlatohlávkovou
sídlem Spálená 108/51, 110 00 Praha

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č. j. X,

takto:

V rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 1. 2025, č. j. 20 Ad 33/2023-46, se opravuje údaj o dnu jeho vyhlášení tak, že datum „8. ledna 2024“ se nahrazuje datem „8. ledna 2025“.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 10. 2023, č. j. X.
2. Městský soud v Praze rozhodl o podané žalobě rozsudkem ze dne 8. 1. 2025, č. j. 20 Ad 33/2023-46.
3. Podle ustanovení § 54 odst. 4. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.*
4. Soud se v písemném vyhotovení rozsudku ze dne 8. 1. 2025, č. j. 20 Ad 33/2023-46, dopustil písařské chyby, když v jeho závěrečné části uvedl jako den jeho vyhlášení 8. leden 2024. K vyhlášení rozsudku však došlo na jednání, které proběhlo 8. ledna 2025. Toto datum tak mělo být v písemném vyhotovení rozsudku uvedeno jako datum jeho vyhlášení.
5. Protože soud tuto zjevnou nesprávnost zjistil až po doručení písemného vyhotovení rozsudku, provedl podle § 54 odst. 4 s. ř. s. tímto opravným usnesením její opravu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V Praze, dne 27. května 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce